



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem [REDACTED] v hlavním líčení konaném dne [REDACTED] v Ústí nad Orlicí

takto:

[REDACTED] narozená dne [REDACTED] bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED] se podle § 226 písm. c) tr. řádu **zprošťuje** návrhu na potrestání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Orlicí ze dne [REDACTED] podaného pro skutek spočívající v tom,

že

dne 8. 4. 2020 kolem 22.40 hodin po požití většího množství alkoholických nápojů, kdy dechovými zkouškami provedenými v 23.47 a 23.53 hodin bylo zjištěno 1,87 a 1,90 g/kg alkoholu, řídila osobní vozidlo značky Škoda [REDACTED] z Ústí nad Orlicí – Hylvát směrem na Skuhrov, okres Ústí nad Orlicí, kde kolem 22.45 hodin na silnici číslo II/315 vlivem požitého alkoholu nezvládla řízení a po projetí levotočivé zatáčky vyjela vpravo mimo vozovku, kde vozidlo narazilo do stromu, přičemž došlo k lehkému poranění jejího spolujezdce [REDACTED] bytem [REDACTED]

v němž je spatřován

přechin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchala obžalovaná.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená [REDACTED] pojišťovna [REDACTED] se sídlem [REDACTED] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že dne [REDACTED] došlo na silnici II. třídy u obce Skuhrov k dopravní nehodě, při které osobní automobil zn. Škoda [REDACTED] vjel při průjezdu mírně levotočivé zatáčky vpravo mimo komunikaci, kde pravou přední a zejména pravou boční částí narazilo do stromu, pokračovalo v jízdě vpřed a vzápětí narazilo levou přední částí do dalšího stromu. Ve vozidle byly aktivovány airbag řidiče a airbag spolujezdce. Ve vozidle cestovali [REDACTED]. Po nehodě obžalovaná zavolala o pomoc na linku 155, na místo přijela zdravotnická záchranná služba Pardubického kraje, která ošetřila obžalovanou a poškozeného. Obžalovaná vystupovala jako řidička vozidla, poškozený jako spolujezdec. Obžalovaná si stěžovala na bolesti loktů a kolen, byl jí přiložen fixační límec. Poškozený utrpěl tržnou ránu temene hlavy o délce asi 3 cm vlevo, byla shledána oděrka hřbetu levé ruky, udával bolesti levého kolene, byl mu nasazen fixační límec. Poté byli odvezeni do [REDACTED] nemocnice, kde byli oba dva opětovně ošetřeni, [REDACTED]. Zde si obžalovaná stěžovala na bolesti loktů a kolen, uvedla, že řídila vozidlo po silnici, na nehodu si však nepamatuje. Uvedla, že měla bezpečnostní pásy, airbag byl aktivován a z auta vylezla sama. Poškozený při vyšetření vystupoval jako spolujezdec, uvedl, že byl opilý a na nehodu si nepamatuje, na hlavě měl tržnou ránu ve vlasové části, udával bolest pravého ramene, ale to již dlouhodobě. V nemocnici se obžalovaná podrobila dechovým zkouškám, dne [REDACTED] ve [REDACTED] bylo naměřeno 1,87 promile a [REDACTED] 1,90 promile. Policisty byl shledán zápach alkoholu, postoj a chůze nejistými, zarudlé oči. V [REDACTED] nemocnici se dechové zkoušky podrobil i poškozený [REDACTED] výsledkem 2, resp. 2,6 promile.
2. Obžalovaná byla vyslechnuta v přípravném řízení i u hlavního líčení. Uvedla, že společně s poškozeným [REDACTED] přes den požívali alkoholické nápoje, vypila větší množství, ten den se loučila s [REDACTED] stěhovala se z [REDACTED] balila věci, [REDACTED] jí pomáhal s drobnými opravami. Na okolnosti jízdy vozidlem, ani na dopravní nehodu si nepamatuje, nebyla schopna říci, kolik alkoholu ten den vypila, pila víno, neví, kam s vozidlem jeli, neví, kdo vozidlo řídil. Domnívá se, že vozidlo neřídila. Obžalovaná připustila, že byla v lednu zastavena policií a nadýchala 0,3 a potom 0,27 promile, tato událost není nijak řešena.
3. Za dostatečně prokázanou v dané věci je třeba pokládat tu okolnost, že dne [REDACTED] hod. došlo k dopravní nehodě vozidla Škoda [REDACTED] o nehodě byl sepsán protokol, na místě byly zajištěny stopy, zejména konečná poloha poškozeného vozidla, rycí stopy vpravo mimo komunikaci. Poškození dvou stromů koresponduje s poškozením motorového vozidla, resp. jeho pravé boční části a levé přední části. Z toho lze posoudit průběh nehodového děje, tedy že vozidlo při průjezdu mírně levotočivé zatáčky vyjelo vpravo mimo vozovku, kde pravou přední a zejména pravou boční částí narazilo do stromu a poté narazilo do dalšího stromu levou přední částí vozidla. V protokolu absentuje bližší ohledání interiéru vozidla, je zřejmé, že při nárazu byly aktivovány airbasy řidiče i spolujezdce, bezpečnostní pás spolujezdce se zdá být podle fotodokumentace volně navinut, pás řidiče rovněž, na fotografii je však vidět pouze jeho horní část bez přezky, která se zasunuje do konzole u středového panelu. Do řidičovy konzole, je zasunuta přezka. Vzhledem k navinutí pásu řidiče se zdá, že to není přezka, která je součástí pásu, ale jde o externí přezku, kterou někdy řidiči do konzole zasouvají, aby eliminovali akustickou signalizaci nezapnutých pásů. Tomuto závěru nasvědčuje i to, že přezka je v konzoli zasunuta obráceně, kdy rádius plastové části přezky směřuje od řidiče a nikoli, jak je obvyklé, k řidiči. Všechny tyto okolnosti nasvědčují tomu, že minimálně řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem. S tím koresponduje absence charakteristických poranění od pásu na těle obžalované a poškozeného. Podle protokolu o dopravní nehodě je v evidenci vozidel jako vlastník zapsán [REDACTED] k tomu vypovídal svědek [REDACTED] otec [REDACTED] který uvedl, že na základě plné moci od syna prodal vozidlo poškozenému [REDACTED] avšak vzhledem ke Korona viru nestihli formálně převod vozidla dokončit, byla dohodnuta kupní cena 30 000 Kč. Koupi

vozidla potvrdil u hlavního líčení svědek [REDACTED]. Soud nemá pochybnosti o tom, že vozidlem cestovali pouze obžalovaná a poškozený [REDACTED] podle jejich výpovědi spolu trávili ten den sami dva, pili alkoholické nápoje, z místa nehody telefonovala obžalovaná na linku 155, kdy podle úředního záznamu k uvedenému hovoru obžalovaná sdělila, že ve vozidle cestovala ona a její kamarád, nesdělila však, kdo řídil. Na místě nehody byli ošetřeni pouze obžalovaná a poškozený.

4. V hlavním líčení byl jako svědek vyslýchán poškozený [REDACTED] jeho výpověď soud považuje za velmi vyhýbavou, záměrně neurčitou a obtížně věrohodnou. Každopádně u obžalované v bytě pil pivo a tvrdý alkohol, podle své výpovědi tak 3-4 piva a tři čtvrtě lahve Jägermeistera, nebyl schopen říci, jakým vozidlem do Hylvát za obžalovanou přijel, jestli vozidlem Škoda [REDACTED] nebo [REDACTED] s tím, že má aut více. Tou Škodovkou jezdili chlapi do práce a byla asi někde v Ústí, občas bývá i v Hylvátech, občas má poškozený auto zaparkované u pana [REDACTED] byla ten den asi někde v Ústí. Na dotaz státní zástupkyně poškozený uvedl, že obžalované vozidlo Škoda [REDACTED] půjčoval, a to i s doklady. Poškozený nebyl schopen říci, jak se událost sebehla, byl hodně opilý, pamatuje si, až jak šel o půlnoci ze špitálu, od osmi hodin večer si nic nepamatuje. Na závěr uvedl, že netuší, kde v autě seděl a netuší ani, jestli tam ten večer vůbec byl.
5. Soud je přesvědčen, že jak obžalovaná, tak poškozený dobře vědí, který z nich vozidlo řídil a záměrně nevypovídají pravdivě. Dle záznamu o výjezdu záchranné služby je zřejmé, že jak obžalovaná, tak poškozený byli schopni přijít k sanitce, byli schopni komunikovat se zdravotníky, udat své zdravotní problémy, v tu chvíli se oba vyjádřili i k tomu, kdo vozidlo řídil, resp. kde ve vozidle seděli. Obžalovaná uvedla, že vozidlo řídila, poškozený, že seděl vedle řidiče jako spolujezdec. Stejně zopakovali při ošetření v [REDACTED] nemocnici, jak je zřejmé ze zpráv poskytnutých nemocnicí. Z těchto zpráv bylo zjištěno, jaká zranění obžalovaná a poškozený utrpěli. U obžalované bylo zjištěno zhmoždění lokte, kdy si stěžovala na bolest obou loktů a kolen. U poškozeného tržná rána na temeni ve vlasové části hlavy, podle výpovědi poškozeného u hlavního líčení na levé straně. Záchrannou službou bylo ještě shledáno odřetí hřbetu levé ruky a pobolívání levého kolene. V čem obžalovaná a poškozený bezpečně uváděli pravdu je, že před jízdou pili ve větším množství alkoholické nápoje, o čemž svědčí v případě obžalované protokol o dechových zkouškách. Dechová zkouška byla provedena i s poškozeným. Podle úředního záznamu policie tyto úkony prováděli nstržm. [REDACTED] nstržm. [REDACTED] podle záznamu jednoho z nich měl poškozený hladinu 2 promile a podle druhého 2,6 promile. Oba dva policisté zasahovali až v okamžiku, kdy byla obžalovaná a poškozený odvázeni do [REDACTED] nemocnice a tyto úkony byly prováděny v nemocnici. Z prováděného úkonu ve vztahu k obžalované byl pořízen videozáznam, na kterém se obžalovaná vyjadřuje k tomu, kdo řídil. Soud u hlavního líčení provedl důkaz tímto videozáznamem, z videozáznamu je patrné, že obžalovaná byla pod výrazným vlivem alkoholu, čemuž odpovídají i naměřené hodnoty 1,87 a 1,90 g/kg alkoholu. Ze začátku obžalovaná prohlašuje, že neudělala nic špatného, že nikdy neudělala nic špatného, na výzvu policistů, kdo řídil obžalovaná, uvádí „no to je další věc, já furt budu trvat na tom, že já“, v závěru obžalovaná uvádí „oni stejně neznají pravdu“ dále pak zdůrazňuje, že je pro ni důležité, aby byl přítel v pořádku. V úplném závěru uvádí „vy stejně víte hovno, kdo řídil“. Takovéto vyjádření obžalované, u něhož absentuje poučení policistů o procesních právech včetně práva odepřít vypovídat, nelze v trestním řízení použít. Nad to je vyjádření obžalované nejednoznačné, vzbuzující pochybnosti a dává prostor pro úvahy, že obžalovaná řízení motorového vozidla vzala na sebe. K takovýmto úvahám soud vedou i další skutečnosti. Vlastníkem motorového vozidla Škoda [REDACTED] byl poškozený [REDACTED] nebylo důvodu, pokud oba dva byli pod silným vlivem alkoholu, aby vozidlo půjčoval k řízení obžalované. Poškozený při nehodě utrpěl levostranná zranění, resp. objektivně byla shledána tržná rána ve vlasové části hlavy na temeni vlevo a lékařkou záchranné služby oděrka hřbetu levé ruky. Krom toho si poškozený před záchrankou stěžoval na pobolívání levého kolene, to vše za situace, kdy podle poškození vozidla hlavní náraz směřoval na levou přední část vozidla a u řidiče

by tak bylo možné shledávat zejména levostranná zranění. V souvislosti s tím, je třeba připomenout, že poškozená utrpěla kontuzi loktů, stěžovala si na jejich bolest a na bolesti obou kolen. Do v souvislosti se zraněním poškozeného bylo možné dát i na fotodokumentaci patrné poškození plastového krytu levého A sloupku na straně řidiče.

6. K rozptýlení či naopak potvrzení pochybností soud v hlavním líčení ustanovil znalce z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistika specializace forenzní biomechanika [REDACTED]. [REDACTED] se vyjádřil k tomu, na kterém místě ve vozidle seděla obžalovaná a poškozený Mertelík. Znalec nejprve zhodnotil, že vzniklá poranění u poškozeného vznikla nárazem hlavy o pevnou překážku v interiéru vozidla a zranění obžalované vzniklo působením tupého násilí malé intenzity na lokty, což lze vysvětlit nárazem loktů o pevnou překážku interiéru vozidla v době nehody. U poškozeného shledal působení násilí střední intenzity na levou stranu hlavy. Z poškození vozidla znalec usoudil, že primární náraz vozidla do překážky směřoval zepředu šikmo vlevo z pohledu řidiče, pokud tomu tak bylo, pak byla těla obžalované a poškozeného vržena vpřed a doleva. Další pohyb osádky vozidla při dopravní vozidla nelze z dostupných informací zhodnotit. Vzhledem k marginálním zraněním obou účastníků jsou možné obě varianty pozice obžalované ve vozidle, jak na pozici řidiče, tak na pozici spolujedoucího. Zjištěné zranění poškozeného nasvědčuje spíše pro jeho pozici ve vozidle na místě řidiče. U hlavního líčení znalec doplnil, že zpřesnění závěru znaleckého posudku by nepřineslo ani vypracování znaleckého posudku z oboru doprava, kdy nejzásadnější informací je ta, zda osoby byly ve vozidle připoutány bezpečnostním pásem. Znalec zopakoval, a to pro případ, že by poškozený byl připoután bezpečnostním pásem, pak je větší šance, že by se udeřil do hlavy právě na pozici řidiče, protože překážka, o kterou si poškozený mohl zranit hlavu, je ve vozidle vlevo. Pokud by však osádka nebyla připoutána bezpečnostním pásem, mohlo dojít k nekontrolovatelnému pohybu těl a pak nelze vyloučit jakoukoli variantu. Znalec přisvědčil, že zranění loktů obžalované by samo o sobě mohlo nasvědčovat tomu, že se v době střetu nedržela volantu a tedy byla na místě spolujezdce, znalec však nemohl vyloučit tu situaci, kdy došlo k prvotnímu nárazu do pravé boční části vozidla, v tu chvíli se obžalovaná mohla volantu pustit a následně utrpět zjištěná zranění. Znalec opakoval, že problémem pro formulaci jasných závěrů znaleckého posudku je způsobení marginálních zranění obžalované a poškozeného. K tomu je třeba odkázat na shora soudem formulované závěry o pravděpodobnosti použití bezpečnostních pásů, tyto závěry budou vždy v rovině pouhé pravděpodobnosti za situace, kdy nebylo provedeno podrobné ohledání interiéru vozidla. Znalecký posudek z biomechaniky tedy nejen, že nerozptýlil pochybnosti soudu o tom, že řídila obžalovaná, naopak je ještě více podpořil. V řízení nebyl proveden žádný přímý důkaz, který by obžalovanou ze spáchání trestného činu usvědčoval. Možnost, že vozidlo řídila obžalovaná je tak založena na tom, že bezprostředně po nehodě vystupovala obžalovaná jako řidička a poškozený jako spolujezdec. Pouze na tom však nelze založit nepochybný závěr, že vozidlo skutečně řídila obžalovaná a dopustila se tak stíhaného přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Podle názoru soudu řízením zjištěné skutečnosti činí pravděpodobnější tu variantu, že vozidlo řídil poškozený Mertelík. Jednoznačný závěr o tom, kdo vozidlo řídil lze v dané věci, za dané situace opřít pouze o přesvědčivý znalecký posudek z oboru kriminalistika, specializace biomechanika, takový však v dané věci podán nebyl. Posouzení závisí na odborném zhodnocení, ke kterému soud ani státní zástupce nadán není. V řízení přes náležitou snahu soudu nebyl opatřen takový řetězec nepřímých důkazů, který by nepřipouštěl důvodné pochybnosti o tom, že řídila právě obžalovaná, proto soud obžalovanou podle § 226 písm. c) tr. řádu zprostil návrhu na potrestání, neboť nebylo prokázáno, že v návrhu označený skutek spáchala obžalovaná. V závislosti na tomto výroku soud podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázal poškozenou [REDACTED] pojišťovnu [REDACTED] se svým nárokem na náhradu škody spočívající v nákladech na léčení poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

[REDACTED]
[REDACTED]
samosoudce